

5.
SILESIA PULLATA,

In
Luctuofissimo Funere

Celfiffimi ac Illuftriffimi

PRINCIPIS AC DOMINI

DN. GEORGII
WILHELMI,

Ducis Silefiorum Lignicenfis, Bregenfis
& Wolavienfis,

Principis defideratifsimi,

Ex Regiâ Piaftæa Stirpe poftremi

Præter vota omnium,

Anno 1675. die 21. Novembris extincti,

Inter effufas Provinciæ lacrumas

in ferale publici doloris Theatrum

producta

ab

HENRICO Mühlpfort.

BRIGÆ,

Exprimebat Johannes Chriftophorus Jacobi.

436974

VIRO
ILLUSTRI & MAGNIFICO,
Dn. Friderico à Roth/
Ducatum Lignicio-Bregensium, VVola-
viciensium CONSILIARIO Lignicensisq;
Ducatus CANCELLARIO

Summè merito,
PATRONO enixè colendo,
Vitam & Sospitatem.

PAtere, Domine, ut atratum hunc Scaxontem, quo In-
comparabilis PRINCIPIS excessus defletur, in sinum
Tuum deponam. Nemo enim reverentiùs ereptum
rebus humanis luxit, quam qui vivum admiratione
perpetuà suspexit. Cumq; altissimas Tuas curas felice
eventus semper secutus sit, adeò ut Virtutes PRIN-
CIPIS omnium oculis diffusa, ab ipso terrarum Nu-
mine spectata astimataq; fuerint; haud gravatè feres, si Defuncti quoq; ve-
nerabilis memoria Tibi reddatur. Veteres Romani in Cubiculo dedicabant
Imagines PRINCIPUM, quo secretius colerentur; Tu pectori Tuo impres-
sum GEORGIUM WILHELMUM ut incessanter recordaris, sic Con-
siliis Tuis adhuc Spirantem circumfers. Nisi scirem, quam procul ab omni
vana laudis ambitu sis, & PRINCIPIS in Te Indulgentiam, & Tua in
PIASTÆAM Domum merita connecterem. Verum cum serio mœrenti
vel affatus tantum fastidio sit, malo silentio peccare, quam intempestivè au-
res Publicis sacratas fatigare. Vale, VIR Magnifice & Illustris, grande
Patria nostra Præsidium. DEUS Te servet. Scrib. Bresla die 25. Januarii,
Anno 1676.

ILLUSTRI MAGNIF. TUÆ

Devotissimus

HENRICUS Mühlpsfort.

ADperge Busta tristium ruinarum,
Undantè fletu, lacrumis cruentatis,
Et rumpe pectus, ungve saucians Vultum,
Pulsansq; sedes astricas quiritatu,
Quicunq; Fatis ingemis pius nostris.
Ego illa Slesis, Flos Decusq; Terrarum,
Ocellus Orbis, & Smaragdus Europæ,
Provinciarum amussitata Regina,
Nunc langveo, vix Spiritus anhelantes
Duco, misella, derelicta, calcata
Cadaverosa Mortis à cicatrice
Non jam Tiaras verticemq; turritum,
Sceptum superbum, gloriam Coronarum,
Throniq; semper purpurantis Augustale
Expendo mente. Sævior dolor fibras
Et Cordis ipsum perforat penitralē.
Ego illa quondam enucleata Beryllus,
Domusq; rara Margarita regnantis,
Ut concidi! quam densus obruit squalor
Formæ nitelas, pristinam venustatem,
Roburq; succidum & toros vigorosos!
Natat profundâ nocte Lumihum sidus,
Cutem striatam, cernuamq; cervicem,
Nec ossa servant, torpidæ Senectutis
Teter character, luridumq; spectamen!
Niobæa Mater ne tuos gemas casus,
Et filiorum saxeum sepulcretum.
Fulmen trifidum, ignitiusq; fulgetrum,
Afflat medullas, sanguinem ebibit nostrum.
Quæ tot Ducatus Principesq; sublimes
Sinu recondidi optima & ferax Altrix,
Nunc mœsta spectro stemmatis PIASTÆI
Frondem cadivam marcidumq; ramale.
WILHELMUS hic est, germinantis Aurora
Ætatis, Ardor fortium JAGELLONUM,
Et Orbis atq; Sæculi unicus Phoenix,
Desideratus impigerrimis Votis,
Me jam vietam, viribus fatigatam,
Fractamq; nervis, indigamq; fulturis,
Heu derepente linoit in gravi planctu,
Perennivivis luctibusq; damnatam.
Quid obstupescis, Civis & peregrine?
Si te Salutis cura tangit humana,

Sororias his misce fletibus guttas.
 GEORGIUS reliquit Orbis Orchestram
 Susceptus Aulae sideralis amplexu,
 Et vota, gaudia omnium abstulit secum.
 Damnum æviternum, luctuosa jactura!
 Felicitas quam nulla temporum sistet.
 Sic, cum serenum Phœbus abdidit terris
 Decus comarum, tristis æthra caligat,
 Et extimescunt sæcula ultimam noctem.
 Sol Principum WILHELMUS horridis umbris
 Obnubilatur & sacrum jubar vultus,
 Quem Gratiae, quem Svada viva inerrabant,
 Subtraxit Orbi Patriæq; ploranti.
 Essem beata, sangvinantibus membris
 Si tota tota sternerer super Tumbam,
 Juxtimq; inambularem iter tenebrosum.
 Heu Slesiam miserrimam Genitricem,
 Servatam in Orbitæ anxie Funus!
 O GVILIELME pignus entheum Cœli
 Atlasq; noster, HERCULES PIASTÆUS,
 Qui LECHICOS & arduos JAGELLONES,
 Decios, Camillos, Hæctoras redonasces:
 Avita facta, gesta clara Majorum,
 Tranquillitatis publicæ aureum Munus,
 Trajanus alter, quin Titus tui Civis
 Prudentia & Clementia reduxisces.
 Inæstimabile est Decus Bonus Princeps,
 Et vita Principis probata Censura,
 Ad quam regenda publicæ Rei Navis,
 Et Imperantis excitamur Exemplo.
 Adhuc recordor, nec meo excidet cordi,
 Quanta sagacitate musteos annos
 Præcesferit sublimis indolis captu,
 Profunditate mentis, Ingeni cultu;
 Ut sanctiorum præmia alta Virtutum,
 Et singulis ætatibus sacras Dotes,
 Possessione fecerit sibi obstrictas.
 His par figura corporis refulgebat,
 Animæq; grandis sat decora metatrix.
 Planè ambidexter, seu cruenta Mavortis
 Tractavit ausa, præliisvè prælusit
 Venationis imaginaria cæde.
 Spirare rursus inclutos BOLESLAVOS,
 Poloniæq; invicta pectora HENRICOS,
 Et FREDERICOS Marte & arte claratos
 Sub floreo lanuginis videbatur.
 Vis alta mentis ætheriq; cognata,

Arcana Regni, vinculum Potestatis,
 Nervum regendi, Publici status momeu,
 Politica subtilitate librabat:
 Sic ut senilis viscera eruens rerum
 Maturitas Auctoritasq; florentes
 Ornaret annos. Quin suprema Majestas
 CÆSAR SACRATUS, IMPERATOR AUGUSTUS,
 Miratus oris supplicis mero melle
 Et nectare irrigati amabilem affatum,
 Hunc Destinam GEORGIUM suis terris
 Numenq; Tutelare Patriæ fecit.
 Quot spebus aucta miscui caput stellis
 Superba Mater, nobilis Triumphatrix,
 Tenens in uno vota cuncta WILHELMO.
 Sed proh in uno concidere momento
 PIASTUS ingens, spes salusq; Terrarum!
 Et Spiritus divinus ille Regnator,
 Qui mille cives, mille subditos fovit,
 Anima omnium, migravit ad poli sedes
 Et sarcinas mortalitatis abjecit.
 Lugete quotquot extulit sinus noster,
 Adamantina est vox, Imperoq;: Lugete.
 Præibo planctus, Lacrumasq; singultusq;
 Æstu doloris donec omnis absumar.
 Montes Gigantum, Verticesq; Riphæi
 Efflete vestris abditissimis Venis
 Lacrumas gelatas, guttulas pruinofas.
 Viaderq; plange pectus &, licet Bruma
 Desæviat, retunde frigus, immenso
 Feraris alveo, rumpat aggeres unda
 Et æstuans in obvios ruat Campos,
 Quo Principi devotior fluas functo.
 Nec Ola parcas spumeo queri rore,
 Et Catte murmures lapillulis fractis
 Vale supremum incomparabili Heroi.
 Atrata sed quid BREGA suscipis luctus
 Qualemq; adornas Voce flebili scenam?
 Succisa Fatis, vulnere recens, nescis
 Quid ordiaris, omnium gemens vultus
 Commune schema mœstitudinis sistit.
 Lacrumatur Aula, casâ Heri gubernaculis,
 Et quæ tot olim Principes PIASTÆOS
 Suscepit in secretiore Conclavi,
 Nunc conspicatur absq; honore Pulvinar,
 Thronum vacivum, Solitudinem vastam.
 Imo ipsa Saxa GEORGIUM suum clamant,
 Et imbrices & regulæ vices reddunt.

Divine Princeps, sic tibiq; ploraris.
 Quod si LOYSAM, Seculi hujus Astræam,
 Et Palladem, Miraculum sui Sexus,
 Jam naufragantem in lacrumis cothurnatis
 Specto, gelantur insimul mihi venæ.
 Huic gratuletur Orbis ob Decus tantum,
 Huic adgemiscat ob Propaginem occisam.
 Et Charitas madet SORORIS ILLUSTRIS,
 Tenerrimoq; Amoris uberat Fonte.
 Confoederatos Principum explicem Luctus
 Ab arctiore Vinculo renascentes?
 Solis Volucris se refeminans Phœnix,
 Quando apparat sibi Feretrum odoratum,
 Stillantē Amomo, thureoq; suffitu,
 A plumeo choro ultimum salutatur
 Blandis melodis, gutture elaborato;
 Adremigant utroq; ab Axe sturnatim,
 Philomela dulcis & canora Fringilla,
 Vernans Alauda, Musicus sacer Cygnus,
 Lesfosq; bustis pullulantibus donant.
 Ut esle desiit Silesiæ Phœnix,
 Mea Spes, Voluptas, unicumq; Solamen,
 Domestici dolent, queruntur Ignoti
 GEORGIUM cesisse rebus humanis,
 Virtutis altæ, lucidissimæ Famæ,
 Sublimiumq; Principum omnium Metam.
 Hos inter Aulæ præminet Magistratus
 Consi, Solones, Nestores, Numæ, Agrippæ,
 Oracla Legum, incerta Fata Causarum,
 Sveti explicare consulente Svadela,
 Et Principis formare ceream Vitam.
 Mcerent ademtum Seculo Diem & Solem,
 Anima litarent si GEORGIUS Terris
 Posset reduci, supplices manus Cælo
 Expanderent, vitamq; crederent vilem.
 Ast Mortis atra jura nemo protelat.
 Quid Flos Equestris Ordinumq; confluxus?
 Par causâ flendi, Par querela Fatorum.
 Et Infusæ Vittæq; flaccidæ apparent
 Dum confitentur se dolore rugatas.
 Silent Cathedræ & Officina Musarum
 Occluditur. Nymphæ novemplices clamant,
 Actum est, Apollo, namq; ad incitas actas
 Dotabit ultro haud munis ille WILLHELMUS.
 Præclusa vox in faucibus, quiritatus
 Quiritiumq; subditumq; transmittit.
 Omnis locus vel omnis angulus luctum

Dispen-

Dispendiumq; in Morte Principis narrat.
 Sylvæ loquaces, contremencia arbuta,
 Hiulca Tellus, ejulabiles valles
 Et Lacrumis arata prata testantur,
 Se Fati Herilis fulmine igneo tangi.
 Quis Næniarum Lesuumq; erit finis?
 Et tardo Mater, heu Silesia infelix!
 Movere gresum ad conditorium Nati,
 Et ultimo divina vultu WILLHELMI
 Sancte intueri? Spirat illa Majestas
 Avita, foedus Luror & fluens tabum
 Delere nescit regium Decus Formæ.
 Venerabilis vel in Cadavere est PRINCEPS.
 Ah mi GEORGI Præda num cubas Mortis?
 Rosa sicut, ante sidus aureum hortorum
 Et purpurans Regina Chloridis, densis
 Ab imbribus gravata, muricis florem
 Humum abjicit, pictamq; fimbriat vestem;
 Sic summe PRINCEPS splendicans Rosa albescis.
 Eburneumq; Lilium Juventutis,
 Regale stemma luculenter ostentans,
 Fractum supino Culmine ingeris Terræ.
 Sat Flete nunquam, si diesq; noctesq;
 Rivos Ocellis funderemus undantes.
 Deslende donec Guttalus subit pontum
 Per vorticofos evolutus anfractus.
 Verum inter Urnas & Sepulchra Majorum,
 Singultientis dum traho sonos vocis,
 Loculi moventur, busta aperta quasantur,
 Cernoq; sensim emergere agmen Heroum,
 Et ni pavore terreor, metu obtundor,
 Obliviosa vel mihi innatat Lethe,
 Ille emanente regiâq; staturâ,
 Formidolosus ense, fulminans armis,
 Vultuq; torvus & comosam alens barbam
 Nonne est PIASTUS Stirpis Autor excelsæ?
 Quàm mæstus adstat! Cur Ducatuum Scura
 Insignia ipsa, imaginesq; fumosas
 Effringit, integramq; funeris pompam
 Vult esle funus & nigris mori cryptis?
 Quid fatur Heros murmurantibus Labris?
 Num digna ut auris captet ista mortalis?
 Si gloriosa stemmata & genus Divum
 Septem-Viris, ipsisq; fulgidum Augustis,
 Non effugit Decreta fixa Fatorum,
 Legesq; fas est coelicas adorare,
 Sub Lacrumis & planetibus meis lator.

Namq;

Namq; ista Stirps, quæ seculis ab octonis
 In Dignitatum Culmine exitit summo,
 Virtutis almæ Gloriæq; defessa,
 Meo in GEORGIO, omnium Ducum Flore
 Laudesq; Principum omnium supergresso,
 Defecit & radice marcuit vulsa.
 Ast Tu, Silexis, quæ Sepulchro es affusa,
 Laceris Capillis, Ore saucia & mente,
 Grata mereris testimonium Marris.
 Attolle frontem, frena qui regit mundi
 LEOPOLDUS ingens, IMPERATOR AUGUSTUS
 Te suscipit, Te protegit Pium Numen,
 Clementiaq; & Æquitate sustentat.
 Deludor, an me dulce somnium incantat
 Vel pressa mens doloribus reviviscit?
 Mane PIASTE, Stirpis Augur & Vates
 Certusq; Veri, quod reconditum, enoda.
 Fugis citato forma ceu levis cursu?
 Vitæ occidentis & vegetis Autori
 Resigno Vota. Numen impleat Vota.
 Ego interim GEORGIUM recordabor,
 Non æri & auro, pectori sed impresum
 Sancte reservans; Vana cura Mausoli
 Opusq; cesset & labor Colosseus.
 Pictura Apellis Mentorisq; calamen,
 Meræ rapinæ edentulæ Verustatis
 Damnantur. Ipsa forma Mentis aterna,
 Qua se WILHELMUS commodavit humanis,
 Æternitati Temporum Ducem sistent.
 Condigna tantis Laudibus locuturam,
 Iterum retundit impotentior Luctus
 Eliminatus & Dolor pedem figit.
 Quid nunc agendum est? Mors ut atra bacchetur,
 Summum ad Tribunal Cæsaris tamen volvar,
 Vitam, Salutem, Posterorq; commendans
 Rogabo: Mitis Sospitator occurrat
 Et intonante sorte tela avertuncet.
 Deû in querelas Lacrimasq; prolapsa,
 Confiniis in omnibus sonans Echo
 Ebuccinabo. Queis Silesia est Curæ,
 Ite, ite funus, ultimumq; Phœnicem
 Adoreamq; Stemmatis PIASTÆI,
 Cupresso acerba fletibusq; mactate.
 Fuit WILHELMUS, Patriæ inclutus Princeps.

(S) X (S)

6.
 Bey der
 Durchlauchtigen Fürstin und Frauen/
Frauen Löysen/
 Herzogin in Schlesien zur Liegnitz / Brieg und
 Wohlau/ Gebornen Fürstin zu Anhalt / Gräfin zu Asca-
 nien/Frauen zu Zerbst und Bärenburg / etc.
 Seiner Gnädigen Fürstin und Frauen/
 segre über
 Des
 Durchlauchtigen Fürsten und Herrn
 Herrn
George Wilhelms/
 Herzogs in Schlesien / zur Liegnitz / Brieg
 und Wohlau/
 Seines Gnädigen Fürsten und Herren
 Betrübsen tödlichen
 Hintritt /
 Innigste Wehmut ab
 Ihr. Durchl.

Treu - unterthänig - gehorsamster
 Knecht /
 Adam Philipp von Noth.

Gedruckt in WIES / durch Johann Christoph Jacob.

736975